

DE LA VIDA I DE LA MORT

Ha sortit publicada fa pocs dies al "Boletín Oficial del Estado" una llei que, al meu entendre, pot arribar a crear conflictes greus en el futur, sobre tot conflictes familiars d'ordre moral. Es tracta de la llei sobre extracció i trasplantaments d'òrgans humans, aprovada recentment per les Corts i que ha entrat ja en vigor. Se n'ha parlat molt poc d'aquesta llei i el no donar-li publicitat representa el desconeixament per la immensa majoria de la gent, quan en realitat crec que tothom n'hauria d'estar assabentat de la seva existència per poder obrar en conseqüència.

Què disposa l'esmentada llei? Ni més ni menys que la lliure disposició per part dels Centres autoritzats pel Ministeri de Sanitat i Seguretat Social, dels òrgans o altres peces anatòmiques dels cadàvers amb fins terapèutics i científics per a persones malaltes que ho precisin o per investigació, previ coneixement i consentiment d'aquestes persones o dels seus representants legals, però no de la persona morta a la que se li extraurà l'òrgan escollit o dels seus representants.

En definitiva, a tots, si no volem la possibilitat de que ens trossegui a l'hora de morir, només ens queda

l'alternativa de deixar en vida constància expressa de la nostra oposició. D'aquí la importància de que tothom conegui aquesta llei i pugui disposar en vida del seu propi cos, que crec és un dret inalienable de tota persona.

Bona cosa és el que els avenços mèdics i científics als que hem arribat els nostres dies, permetin, cada vegada amb més garanties, salvar vides humanes mitjançant els trasplantaments d'òrgans, àdhuc d'una persona sana i viva a un malalt irreversible sense aquest mètode, la qual cosa també regula la llei que comentem. El que ja no és tan bona cosa és que per l'urgència d'una intervenció quirúrgica, a vida o mort la majoria de les vegades, puguin disposar del cos d'una persona que per ignorància de la llei no ha pogut preservar-se d'aquesta nova legalitat. Ja sabem que el desconeixament de la llei no exigeix del seu compliment, puix que això no és novetat i sempre ha estat així. Però sí que valdria la pena que es dongués publicitat a disposicions tan delicades que afecten la sensibilitat íntima de totes les persones; al menys la mateixa publicitat que s'està donant, per citar un exemple, a la discussió actual de l'Estatut del Treballador.

Hi haurà persona que no tindrà cap inconvenient en donar els seus

òrgans amb fins humanitaris molt lloables. Altres que baix cap concepte permetria aquestes pràctiques una vegada morta i la seva voluntat és el ser enterrada en la forma tradicional. I també hi ha els qui prefereixen que el seu cos sigui incinerat i la seva cendra guardada en una capseta de reduïdes dimensions. Aquesta pràctica tan higiènica, encara no gaire estesa, potser hauria d'ésser regulada legalment per les autoritats sanitàries. No diuen que venim de la pols i a la pols tornarem? Doncs convertim-nos-hi de bell antuvi sense passar per l'etapa de la descomposició corporal.

Els familiars dels difunts, en la majoria dels casos, també creuen que l'enterrament dels seus parents ben mudats i de cos enter, no els allunya tant delser estimat que, malgrat això, ja no tornarà. Són opinions i s'han de respectar, sobre tot si el difunt havia manifestat alguna mena de predilecció en vida per l'hora de la seva mort.

Ara no n'hi haurà prou amb això i tothom qui tingui un criteri en aquest sentit l'haurà de manifestar expressament en la forma que legalment s'estableixi, per tal que no es trobin els seus parents sense possibilitats de defensar-se si hom vol disposar del seu cos per finalitats tan humanitàries com vulgueu, però contràries als desitjos dels interessats.

LLUÍS S.

CONSTRUCCIONES METALICAS RIERA, S.A.

SERRALLERIA EN GENERAL

PORTES D'ACER

- * ENROTLLABLES
- * BALLESTES
- * PLEGABLES

- * CORREDERES
 - * BASCULANTS
- mogudes electrònicament a distància.

Tallers: Montfullà - Telèfon 44 03 07

C/. Major de Salt, 308 - Telèfon 20 41 17 - **SALT** - Girona